

Arrest

nr. 61 352 van 12 mei 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 25 februari 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 januari 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 24 maart 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 april 2011.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat M. FRERE en van attaché G. DESNYDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Armeense nationaliteit te bezitten en van gemengde afkomst te zijn. Uw moeder is van Azerische origine en woonde sinds het huwelijk met uw vader, een Armeen, in het dorp Akhuryan. U werd van jongs af aan door de inwoners van Akhuryan lastig gevallen omwille van de Azerische afkomst van uw moeder. Ook had u slechte punten op school omdat de leerkrachten niet van u hielden. Op 19 of 20 april 2010 bent u wettelijk gehuwd met M. K. (...) (O.V.6.636.843), die sinds het overlijden van uw vader op 7 april 2010 bij u en uw moeder was ingetrokken. Op 5 mei 2010 werd uw echtgenoot door uw buurman H. (...) benaderd, die tevens hoofdresearcher van de provincie Shirak is. Omdat de broer van H. (...) in de oorlog met Azerbeidzjan overleden is, wilde hij niet dat Azeri's zoals u en uw moeder in zijn dorp verbleven. Uw man werd op 5 mei 2010 gevraagd afstand te nemen van u en uw moeder en H. (...) liet uw man eveneens weten dat u en uw moeder uit het dorp zouden

worden gestuurd. Op 26 mei 2010 kwam H. (...) samen met drie andere politieagenten bij u thuis. U en uw moeder werden gevraagd documenten te ondertekenen, 500 dollar aan te nemen en vervolgens het dorp te verlaten. Uw echtgenoot wou u beschermen en verscheurde de documenten. De politieagenten sloegen uw man en hij werd meegenomen naar het politiekantoor. Uw echtgenoot werd op 27 mei 2010 vrijgelaten nadat zijn vader een borgsom van 500 dollar had betaald en nadat hijzelf een document had ondertekend waarop stond vermeld dat hij voorwaardelijk was vrijgelaten en dat hij de provincie Shirak niet mocht verlaten. Uw schoonvader verbood uw man contact met u op te nemen. Op 2 juni 2010 kreeg u thuis opnieuw bezoek van H. (...). Indien u en uw moeder het dorp binnen een termijn van vijf dagen niet zouden verlaten, zou hij u dwingen. U en uw moeder zouden 500 dollar krijgen op de dag dat jullie het dorp zouden verlaten. U hebt uw man hiervan op de hoogte gebracht en in de avond van 3 juni 2010 zijn jullie samen met uw moeder naar de grootmoeder van uw man in Jerevan gegaan. Uw man heeft in Jerevan een rechter aangesproken over de problemen, maar de rechter heeft uw man aangeraden naar het buitenland te vertrekken. Op 9 juni 2010 hebt u samen met uw man Armenië verlaten om naar Minsk te gaan. Op 19 juni 2010 vertrokken jullie samen uit Minsk en op 21 juni 2010 bent u in België aangekomen. Diezelfde dag vroeg u asiel aan. Uw moeder had reeds op 7 juni 2010 Armenië verlaten en wegens gebrek aan financiële middelen reisde zij niet mee naar België. Momenteel bevindt zij zich in Georgië.

U legde ter staving van uw zwangerschap een medisch attest (dd.20/11/2010) neer.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw asielaanvraag op dezelfde motieven baseert als diegene die werden aangehaald door uw echtgenoot M. K. (...) (CGVS gehoor 8/12/2010 p.11) In het kader van een door hem ingediende asielaanvraag heb ik een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Bijgevolg kan ook wat u betreft niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de beslissing van uw echtgenoot is genomen, alsook voor een bespreking van de door jullie neergelegde documenten, dient verwezen te worden naar de voormelde beslissing die zich in het administratief dossier bevindt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat dat u zwanger bent met als vermoedelijke bevallingsdatum 12 april 2011 (zie medisch attest dd. 20/11/2010).“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Uit de gegevens van het dossier blijkt dat verzoekster haar asielaanvraag verbindt aan deze van haar echtgenoot K.M. Verzoekster voert tegen de bestreden beslissing dezelfde middelen aan als haar echtgenoot.

2.2. De Raad heeft in het arrest nr. 61 351 van 12 mei 2011 aan de echtgenoot van verzoekster de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

De motivering van dit arrest luidt als volgt:

“2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit een schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève en van de artikelen 48/1, 48/2, 48/3, 48/5, 52 en 62 van de vreemdelingenwet, voert verzoeker aan dat hij volledige en gedetailleerde verklaringen heeft afgelegd, dat het vreemd is dat de commissaris-generaal enkel algemene informatie aanhaalt volgens dewelke er geen problemen meer zouden zijn in Armenië inzake etnische origine voor personen van Azeri origine of voor gemengde koppels, dat hij is kunnen vertrekken zonder problemen, dat zijn echtgenote zich niet alles meer goed kon herinneren, dat zijn belangrijkste identiteitsdocument werd achtergehouden door de smokkelaar over wiens werkwijze hij geen informatie heeft.

2.2. Verzoeker dient aan te tonen dat er in zijn hoofdfeiten en omstandigheden bestaan waardoor hij een gegronde reden heeft te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat zijn vrees actueel is hetgeen betekent dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zijn oordeel moet steunen op de feitelijke situatie, zoals deze zich voordoet in het land van oorsprong op het ogenblik van

zijn beslissing (artikel 48/5, §3, tweede lid van de vreemdelingenwet; zie ook: RvS 26 september 2008, nr. 186.532; J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 74-75). Deze stelling vloeit voort uit de definitie van vluchteling zoals geformuleerd in artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, waarin het criterium "gegronde vrees voor vervolging" het wezenlijke is. Determinerend bij het onderzoek van dit criterium is of de asielzoeker thans een toevluchtsoord nodig heeft voor een te verwachten risico van vervolging in zijn land van oorsprong. De vrees van verzoeker moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij hem aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506; zie ook: P.H. KOOIJMANS, Internationaal publiekrecht in vogelvlucht, Kluwer, Deventer, 2000, 354).

Te dezen moet worden vastgesteld dat de huidige situatie in Armenië van dien aard is dat personen met verzoekers voorgehouden profiel geen vervolging dienen te vrezen. Deze bevinding is gestoeld op de bij het administratief dossier toegevoegde informatie (CEDOCA, Subject related briefing van 1 december 2010: "Situatie van de Azerbeidzjaanse etnische minderheid en van de gemengde Armeens-Azerbeidzjaanse koppels", stuk 17 van het administratief dossier) waaruit blijkt dat de bedoelde koppels niet meer, en dit naar kan worden aangenomen sedert 2000, het slachtoffer zijn van discriminatie, laat staan van vluchtelingenrechtelijke vervolging of een reëel risico lopen op ernstige schade. CEDOCA heeft bij haar onderzoek beroep gedaan op diverse goedgeplaatste en betrouwbare bronnen, zoals het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, UNHCR, het Republiek Österreich Bundesasylamt en de voorzitter van de Armeense mensenrechtenorganisatie HCA.

Verzoeker weerlegt voormelde informatie, die door hem gekend is en waarop de commissaris-generaal zich gesteund heeft, niet. Hij brengt geen enkele indicatie bij waaruit zou blijken dat deze informatie niet correct zou zijn of dat hij het slachtoffer zou zijn van vluchtelingenrechtelijke vervolging in zijn land van herkomst of er een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

In het kader van de devolutieve kracht van het onderhavige beroep volstaat het voorgaande om het beroep ongegrond te verklaren."

2.3. Bijgevolg maakt ook verzoekster niet aannemelijk dat zij dient te vrezen voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en dat zij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf mei tweeduizend en elf door:

dhr. F. HOFFER,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER